

UCHWAŁA NR XXX/237/2018
RADY GMINY GAWORZYCE
z dnia 27 lutego 2018 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Zakładu Usług Komunalnych
w Gaworzycach**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 i 2232) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z 2018 r. poz. 149) Rada Gminy Gaworzycy uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 12.06.2017 r. (data wpływu: 13.06.2017 r.) radnej Marii Jankowej na działalność Dyrektora Zakładu Usług Komunalnych w Gaworzycach, Rada Gminy uznaje przedmiotową skargę za **bezzasadną**.

2. Uzasadnienie stanowi załącznik do uchwały.

§ 2.

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Gminy do zawiadomienia skarżącej o sposobie załatwienia skargi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Gminy

Danuta Pawliszyn

UZASADNIENIE

do Uchwały Nr XXX/237/2018 Rady Gminy Gaworzycze z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Zakładu Usług Komunalnych w Gaworzycach

Dnia 13.06.2017 r. radna Maria Jankowa złożyła skargę na Dyrektora Zakładu Usług Komunalnych w Gaworzycach. W skardze zarzuca się Dyrektorowi naruszanie zasady praworządności i nienależyte wykonywanie obowiązków służbowych na zajmowanym stanowisku w związku z rozwiązywaniem problemów dotyczących niskiego ciśnienia wody w budynku Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. Lipowej w Gaworzycach. Skarżąca wskazuje, iż korespondencja prowadzona pomiędzy mieszkańcami bloków a Dyrektorem Zakładu Usług Komunalnych w Gaworzycach świadczy o braku woli rozwiązania problemu i próbie scedowania rozwiązania problemu na Wspólnotę Mieszkaniową. Zgodnie ze stanowiskiem Skarżącej z treści art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odbiorze ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328 ze zm.) wynika iż dostawa wody odbywa się na podstawie umowy z poszczególnymi właścicielami mieszkań i w przypadku braku ciśnienia dochodzi do naruszenia warunków umowy, a usunięcie przyczyn niedostatku w ciśnieniu leży po stronie ZUK w Gaworzycach. Swoje stanowisko Skarżąca podtrzymała w dniu 19 lutego 2018 roku na posiedzeniu komisji oraz w piśmie z dnia 23 lutego 2018 roku .

W dniu 30 czerwca 2017 r. Rada Gminy Gaworzycze podjęła Uchwałę Nr XXIV/207/2017 w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Zakładu Usług Komunalnych w Gaworzycach i uznała skargę za bezzasadną. W dniu 11 lipca 2017 roku uchwała została Skarżącej doręczona. W dniu 15 września 2017 roku radna Maria Jankowa złożyła skargę do Wojewody Dolnośląskiego na tryb rozpoznania jej skargi jak wyżej przez Radę Gminy Gaworzycze. Treść skargi z 15 września 2017 r. nie została przedstawiona Radzie Gminy Gaworzycze. W dniu 30 października 2017 roku Rada Gminy Gaworzycze otrzymała od Wojewody Dolnośląskiego pismo nr NK-KS.1410.46.2017.SS1 w którym uznano skargę radnej Marii Jankowej z dnia 15 września 2017 r. za zasadną wskazując, iż podjęta uchwała nie posiada uzasadnienia faktycznego i prawnego oraz pouczenia o treści art. 239 k.p.a. W odpowiedzi na powyższe w dniu 27 listopada 2017 roku zostało skierowane pismo do organu nadzoru z informacją, iż w dniu 21 listopada 2017 roku na posiedzeniu w głosowaniu komisje rady wypowiedziały się przeciwko ponownemu skierowaniu skargi pod obrady rady. W dniu 21 grudnia 2017 roku Wojewoda Dolnośląski podtrzymał swoje stanowisko co do konieczności rozpatrzenia skargi radnej Marii Jankowej z dnia 12.06.2017 roku.

Radni ustalili, iż w okresie od września 2016 roku do października 2016 roku właściciele 14 mieszkań przy ul Lipowej złożyli skargi na ciśnienie wody w ich mieszkaniach wskazując na niskie ciśnienie zarówno w godzinach porannych między godz. 6.00 a 7.00 oraz w godzinach popołudniowych od godz. 17-tej. W każdym przypadku dokonano pomiaru ciśnienia w mieszkaniach i udzielono odpowiedzi w terminach jak w załączniku. W odpowiedziach składający skargi zostali poinformowani o ustaleniach wyników pomiaru ciśnienia wody w ich mieszkaniach oraz wskazano, iż utrzymywanie jest stałe ciśnienia wody zgodnie z § 114 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Zgodnie z powołanym rozporządzeniem ciśnienie wody w instalacji wodociągowej w budynku, poza hydrantami przeciwpożarowymi, powinno wynosić przed każdym punktem czerpalnym nie mniej niż 0,05 MPa (0,5 bara) i nie więcej niż 0,6 MPa (6 barów). Ponadto ustalono, iż pomiary ciśnienia

na zaworze za wodomierzem głównym w blokach przy ul. Lipowej dokonano w dniach 26.08.2015 r., 24.10.2016 r. i 02.02.2018 r.

Radni zapoznali się z argumentacją przedstawioną w skardze oraz zapoznali się z dokumentacją przedstawioną przez Dyrektora Zakładu Usług Komunalnych w Gaworzycach oraz odpowiedzią Wspólnoty Mieszkaniowej "ZACISZE".

W ocenie Rady Gminy Dyrektor Zakładu Usług Komunalnych w Gaworzycach w sposób należyty rozpatrywał skargi mieszkańców ul. Lipowej. Podjął w terminie obowiązki wynikające z ustawy z dnia 7 czerwca 2001 roku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328 ze zm.).

Dyrektor nie dopuścił się czynności zarzucanych w skardze oraz w piśmie z dnia 23 lutego 2018 roku, tj.: naruszenia zasady praworządności oraz nienależytego, beztroskiego i lekceważącego wykonywania obowiązków służbowych. Przedstawione dokumenty świadczą iż **ciśnienie wody na sieci** jest utrzymywane zgodnie z przepisami prawa, a niedobory w ciśnieniu występowały na instalacjach. Tak więc wbrew twierdzeniom Skarżącej Dyrektor Zakładu Usług Komunalnych w Gaworzycach nie naruszył swoim działaniem czy zaniechaniem obowiązujące przepisy, przepisy regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków. ZUK w Gaworzycach odpowiedzialny jest za ciśnienie wody w sieci a nie w instalacjach, co potwierdzają również powołane przez Skarżącą przepisy art. 2 pkt. 7 i art. 5 ust. 1 Ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328).

Do podstawowych obowiązków techniczno-organizacyjnych przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego zgodnie z ustawą z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328) należy zapewnienie zdolności posiadanych urządzeń do świadczenia usług w sposób ciągły i niezawodny, a w przypadku dostawy wody dodatkowo – realizacji dostaw wody należytej jakości, w wymaganej ilości i pod odpowiednim *ciśnieniem*, należyte oczyszczenie ścieków odprowadzanych do środowiska (bo tak należy rozumieć obowiązek „zapewnienia należytej jakości odprowadzanych ścieków”). Ustawa wiąże obowiązki z urządzeniami wodociągowymi i kanalizacyjnymi, które są w posiadaniu przedsiębiorstwa. Na posiadanie wskazuje też definicja sieci, zamieszczona w art. 2 pkt 7 ustawy wyżej powołanej. Ponadto z dokumentacji przedstawianej przez Dyrektora ZUK wynika, iż nie zostało naruszone rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, zgodnie z którym ciśnienie wody w instalacji wodociągowej w budynku, poza hydrantami przeciwpożarowymi (Dz. U. z 2015 r. poz. 1422) zwane dalej Rozporządzeniem.

Zgodnie z art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków sieć to przewody wodociągowe lub kanalizacyjne wraz z uzbrojeniem i urządzeniami, którymi dostarczana jest woda lub którymi odprowadzane są ścieki, będące w posiadaniu przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego. Zgodnie z § 115 Rozporządzenia na połączeniu wewnętrznej instalacji wodociągowej zimnej wody w budynku lub zewnętrznej na terenie działki budowlanej z siecią wodociągową powinien być zainstalowany zestaw wodomierza głównego, zgodnie z wymaganiami Polskich Norm dotyczących zabudowy zestawów wodomierzowych w instalacjach wodociągowych oraz wymagań instalacyjnych dla wodomierzy. Za każdym zestawem wodomierza głównego od strony instalacji należy zainstalować zabezpieczenie, o którym mowa w § 113 ust. 7 Rozporządzenia. W przypadku połączenia wewnętrznej instalacji wodociągowej zimnej wody w budynku lub zewnętrznej na terenie działki budowlanej z siecią wodociągową w więcej niż

jednym miejscu należy na każdym z tych połączeń zainstalować zestaw wodomierza głównego i zabezpieczenie. Zestaw wodomierza głównego, na połączeniu z siecią wodociągową, powinien być umieszczony w piwnicy budynku lub na parterze, w wydzielonym, łatwo dostępnym miejscu, zabezpieczonym przed zalaniem wodą, zamarzaniem oraz dostępem osób niepowołanych. W budynkach mieszkalnych wielorodzinnych, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej miejscem tym powinno być odrębne pomieszczenie. Natomiast zgodnie z § 122 ust. 1 Rozporządzenia instalację kanalizacyjną stanowi układ połączonych przewodów wraz z urządzeniami, przyborami i wpustami odprowadzającymi ścieki oraz wody opadowe do pierwszej studzienki od strony budynku. Instalacja kanalizacyjna budynku powinna umożliwiać odprowadzanie ścieków, a także wód opadowych z tego budynku, jeżeli nie są one odprowadzane na teren działki, oraz spełniać wymagania określone w Polskich Normach dotyczących tych instalacji. Powyższe definicje składają się w całość unormowań technicznych dotyczących sposobu i bezpieczeństwa eksploatacji sieci i instalacji. Zakresu obowiązków ZUK w Gaworzycach wynikających z powołanych powyżej definicji nie zmienia fakt, iż Zakład ma zawarte umowy na dostawę wody bezpośrednio z Odbiorcami. Ponadto brak jest prawnej możliwości przejęcia odpowiedzialności przez ZUK w Gaworzycach za sprawne działanie instalacji na podstawie zawartych umów na dostawę wody. Trudno w tym zakresie zgodzić się z twierdzeniem Skarżącej, iż ZUK w Gaworzycach obarczył odpowiedzialnością Odbiorców bowiem w umowach są nieprecyzyjne zapisy.

Ponadto Dyrektor ZUK miał prawo zaciągnąć w tym zakresie opinii Kancelarii Prawnej. O potrzebie i konieczności zaciągnięcia opinii prawnych decyduje Dyrektor w granicach swoich kompetencji.

Ponadto w skardze Skarżąca wskazuje na brak jednoznacznej odpowiedzi i przeznaczenia przychodów uzyskanych ze zmiany taryfy. Jak ustalono minikoparka została nabyta przez ZUK ze środków zgromadzonych do dnia 31.12.2016 r. czyli przed złożeniem wniosku o zatwierdzenie taryfy.

Ponadto ustalono, iż przy ustalaniu taryf na okres od dnia 24.03.2017r. do dnia 23.03.2018r., podstawę wyliczenia cen i stawek opłat za wodę i ścieki stanowiły dane z ewidencji księgowej, zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 1701). Kalkulację cen i stawek opłat oparto na wartości niezbędnych przychodów, których pokrycie gwarantuje świadczenie usług przez zakład nieprzerwanie i na odpowiednim poziomie. W roku obowiązywania taryfy zakład nie planował budowy urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych. Zastosowano następujące wskaźniki kosztów: prognozowany średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych przyjęty do założeń projektu ustawy budżetowej na 2017 rok na poziomie 1,3%, średnioroczny wskaźnik przeciętnego wzrostu wynagrodzeń na 2017 rok na poziomie 5%, amortyzacja wyliczona została według planu amortyzacji i przewidywanych zwiększeń majątku trwałego, opłaty za gospodarcze korzystanie ze środowiska wyliczono zgodnie z ustawą "Prawo ochrony środowiska" oraz narzuty do wynagrodzeń wyliczone zostały zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami wraz z częścią dotyczącą składek ZUS.

Przy opracowywaniu taryf kierowano się ochroną odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen. Taryfa zapewnia eliminowanie subsydiowania skrośnego. Przepisy Rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 1701) regulują w szczególności kryteria ustalania niezbędnych przychodów, alokację kosztów na taryfowe grupy odbiorców usług, kryteria różnicowania cen i stawek opłat a w zakresie ustalaniu alokacji kosztów, podział kosztów planowanych w czasie obowiązywania taryf na poszczególne

taryfowe grupy odbiorców, przypisanie kosztów budowy urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych do poszczególnych taryfowych grup odbiorców, możliwość wyodrębniania kosztów i ich właściwej alokacji. Ponadto należy również wskazać, iż ustawa z dnia 7 czerwca 2001 roku zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków (Dz. U. z 2017 r. poz. 328 ze zm.) w sposób szczegółowy reguluje zasady i tryb opracowania i uchwalania taryfy. Rada wobec powyższych ustaleń nie dopatrzyła się też próby manipulacji ze strony Dyrektora co do źródeł pokrycia kosztów zakupu minikoparki.

Zarzuty podnoszone w skardze nie znalazły potwierdzenia i w tych okolicznościach brak było przesłanek faktycznych i prawnych do uznania skargi za zasadną.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 k.p.a. w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.